

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sucu dr. sc. Alenu Rajku, uz sudjelovanje zapisničarke Sofije Germovšek, u upravnom sporu tužiteljice Lilijane Augustin, iz Matulja, Šmogorska 43, protiv tuženika Ministarstva pravosuđa i uprave, Zagreb, Ulica grada Vukovara 49, radi brisanja s liste stečajnih upravitelja, 14. ožujka 2022.,

presudio je

I. Poništava se rješenje Ministarstva pravosuđa i uprave, KLASA: UP/I-133-04/15-01/358, URBROJ: 514-03-02-02-02/01-21-18 od 3. studenog 2021. godine.

II. Upravni postupak se obustavlja.

III. Odbija se zahtjev tužiteljice za nadoknadu troškova ovoga upravnog spora.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika, KLASA: UP/I-133-04/15-01/358, URBROJ: 514-03-02-02-02/01-21-18 od 3. studenog 2021. tužiteljica je brisana s liste A stečajnih upravitelja za područje nadležnosti Trgovačkog suda u Rijeci. Tuženik obrazlaže, u bitnome, da je tužiteljica u tijeku tri godine razriješena dužnosti stečajnog upravitelja zbog neuspješnog obavljanja dužnosti u više od dva stečajna postupka, što je utvrđeno trima pravomoćnim rješenjima Trgovačkog suda u Rijeci.

2. Tužiteljica osporava zakonitost tužnikove odluke i tvrdi, u bitnome, da je trenutačno uređenje dotične materije takvo da stečajni upravitelj može izgubiti mogućnost obavljanja te dužnosti bez prava na žalbu, što je protivno članku 18. Ustava Republike Hrvatske, bez ikakve druge mogućnosti pravne zaštite protiv rješenja o razrješenju. Smatra da se time krši i pravo na rad i slobodu rada (čl. 55. Ustava Republike Hrvatske). Ističe da trenutačni nacrt izmjena i dopuna Stečajnog zakona predviđa pravo na žalbu protiv rješenja o razrješenju, pa je tuženik očito svjestan da je riječ o neustavnom rješenju. Mišljenja je da je u predmetnom slučaju potrebno neposredno primijeniti ustavne odredbe. Dodaje da osporavano rješenje nije donio ministar, kao što je propisano, nego ga je donijelo Ministarstvo. Tužiteljica predlaže poništiti osporavano rješenje tuženika. Traži i naknadu troškova spora, u nespecificiranom iznosu.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje kod navoda osporavanog rješenja i dodaje, u bitnome, da tuženik nije ovlašten preispitivati osnovanost odluka stečajnog suca, uključujući rješenje kojim sud stečajnog upravitelja razrješava dužnosti. Tuženik predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev.

4. Sud je odlučio ovaj spor riješiti bez rasprave (čl. 36. t. 4. Zakona o upravnim sporovima, „Narodne novine“, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17 i 110/21, u nastavku teksta: ZUS, vezano uz čl. 8. toga Zakona), utvrdivši da tužbeni zahtjev nije osnovan.

5. Tužiteljica je s liste A stečajnih upravitelja brisana na temelju članka 81. podstavka 2. točke 2. Stečajnog zakona. Prema toj odredbi, osoba koja se nalazi na listi stečajnih upravitelja brisat će se s liste stečajnih upravitelja po službenoj dužnosti ako je razriješena dužnosti stečajnoga upravitelja zbog neurednog obavljanja dužnosti iz članka 91. stavka 2. navedenog Zakona u više od dva stečajna postupka u tijeku tri godine.

6. Pretpostavke za razrješenje stečajnog upravitelja propisane su u članku 91. Stečajnog zakona („Narodne novine“, broj 71/15 i 104/17). Prema stavku 2. navedenoga članka, sud može po službenoj dužnosti ili na zahtjev odbora vjerovnika ili skupštine vjerovnika razriješiti stečajnoga upravitelja i prije isteka roka iz stavka 1. toga članka ako svoju dužnost ne obavlja uspješno ili iz drugih važnih razloga, osobito ako ne postupa po nalogu suda. U stavku 4. propisano je da stečajni upravitelj nema pravo žalbe protiv rješenja kojim je razriješen.

7. Osnovano tuženik navodi da u upravnom postupku nije ovlašten preispitivati pravilnost odluka donesenih u stečajnom postupku, primjenom članka 91. Stečajnog zakona. Sudska zaštita pritom je, u okviru upravnog spora, osigurana u odnosu na rješenje o brisanju s liste stečajnih upravitelja. No, sudske ni druge pravne zaštite nema u odnosu na odluku o razrješenju stečajnog upravitelja. Pri rješavanju upravne stvari brisanja s liste stečajnih upravitelja ne može se preispitivati je li stečajni upravitelj pravilno razrješavan dužnosti zbog njena neurednog obavljanja, pa, u osnovi, nikakva djelotvorna pravna zaštita nije osigurana u pogledu brisanja s liste stečajnih upravitelja po ovoj osnovi.

8. Združeno djelovanje normi članka 91. stavka 4. Stečajnog zakona i članka 81. podstavka 2. točke 2. toga Zakona isključuje, dakle, pravo stečajnog upravitelja na žalbu, ali i na druge oblike pravne zaštite, u svjetlu članka 18. Ustava Republike Hrvatske. Tim je člankom, naime, zajamčeno pravo na žalbu protiv pojedinačnih pravnih akata donesenih u postupku prvog stupnja pred sudom ili drugim ovlaštenim tijelom, pri čemu pravo na žalbu može biti iznimno isključeno u slučajevima određenima zakonom ako je osigurana druga pravna zaštita. Iz toga proizlazi da stečajni upravitelj ne može biti brisan s liste zbog razloga koje, u biti, ne može osporavati ni u jednome pravnom postupku.

9. U takvoj situaciji i u okolnostima konkretnog slučaja ima mjesta neposrednoj primjeni ustavnih odredaba. U konkretnom slučaju to je članak 18. Ustava Republike Hrvatske. Neposredna primjena ustavnih, odnosno konvencijskih odredaba od strane sudova razvija se pod utjecajem prakse Ustavnog suda Republike Hrvatske (npr. odluke toga Suda, broj: U-III-2864/2016 od 23. svibnja 2019.; U-III-5917/2016 od 5. studenoga 2019.). Tu je praksu preuzeo i Upravni sud u Rijeci (primjerice, pravomoćna

presuda poslovnog broja UsI-1293/2018-42 od 8. travnja 2020.; kao podredni razlog npr. u ovosudnoj pravomoćnoj presudi posl. br. UsI-100/2021-5 od 16. veljače 2021.).

10. Sukladno prethodnom, Sud utvrđuje da tužiteljica nije mogla biti brisana s liste stečajnih upravitelja bez da joj je, razmatrajući odlučivanje o tome kao cjelinu, omogućeno ostvarivanje jamstva iz članka 18. Ustava Republike Hrvatske.

11. Sud je, stoga, poništio osporavano rješenje tuženika (čl. 58. st. 1. ZUS-a). Time predmet nije vraćen tuženiku na ponovni postupak, već je Sud sam riješio stvar, određivši ujedno obustavu upravnog postupka kao način dovršetka tog postupka, odgovarajućom primjenom članka 46. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09). To nije zapreka da u odnosu na tužiteljicu bude pokrenut novi, zaseban upravni postupak u predmetu brisanja s liste stečajnih upravitelja, ako i kada za to budu ispunjene propisane pretpostavke, uključujući ostvarivanje ustavnog jamstva prava na žalbu ili drugu pravnu zaštitu.

12. Tužiteljica neosnovano smatra da je osporavano rješenje donijelo neovlašteno tijelo. Kada je za rješavanje pojedine vrste upravne stvari nadležan ministar, u zaglavlju rješenja pravilno je navesti naziv dotičnog ministarstva, čiji je ministar čelnik (čl. 56. st. 1. Zakona o sustavu državne uprave, „Narodne novine“, broj 66/19). To, međutim, zbog prethodno iznesenog, ne utječe na odluku Suda da usvoji tužbeni zahtjev.

13. Kako tužba nije odbačena, niti je tužbeni zahtjev odbijen, tužiteljica nije pozvana na plaćanje sudske pristojbe, sukladno odredbi članka 22. stavka 1. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“, broj 118/18).

14. Do donošenja presude tužiteljica nije specificirala svoj zahtjev za nadoknadu troškova spora, pa je taj zahtjev trebalo odbiti. Podredno, iz podnesaka tužiteljice ne proizlazi da je tužiteljica zastupana po odvjetniku, a u ovome sporu nije imala ni troškova vezanih uz izvođenje dokaza.

U Rijeci 14. ožujka 2022.

S u d a c

dr. sc. Alen Rajko, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda u tri primjerka, u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa ove presude.

Dostaviti:

- Lilijski Augustin, 51 211 Matulji, Šmogerova 43
- Ministarstvu pravosuđa i uprave, 10 000 Zagreb, Ul. grada Vukovara 49

Za točnost otpisavka ovlaštena službenica
Sofija Germovšek

